

Томислав Дујић Жртве Дујића и Бајића из Никшићко-шавничке групе Младен Бајић

Удружење бораца ратова од 1990. године Црне Горе поздравља хапшење **Томислава Дујића**

бившег управника злогласног ратног логора »Лора« у Сплиту, у коме су 1992. године мучени и убијани заробљени резервисти ЈНА из Никшићко-шавничке групе:

Лука Аџић

’
Душко Баровић

’
Ранко Вујовић

’
Радомир Вулић

’
Лука Газивода

’
**Драгоман Докнић,
Боривоје Зиројевић**

’
Неђељко Јанковић

’
Драган Јаковљевић

’
**Милош Перуновић,
Радивоје Петковић**

’
Павле Поповић

’
Ратко Симовић

и
Миљан Шушић

То што је Дујић ухапшен испред свог стана у Сплиту упућује да је његово хапшење више производ сукоба у Средишњој обавјештајној агенцији Хрватске, него настојања Жупанијског државног одвјетништва у Сплиту да Дујићевим хапшењем покрене са мртве

тачке поступк »Лора 3« који се односи на истрагу ратног злочина почињеног над црногорским резервистима.

Дуић је монструм - извршитељ који је у петнаестогодишњем избјегавању правде очигледно уживао заштиту свог ратног ортака **Младена Бајића**, главног државног тужиоца Хрватске у три пуна мандата, који је у својству замјеника војног тужиоца у сплитском Војном тужилаштву од 1992. до 1996. године, био укључен у злочине над српским цивилима и заробљеним војницима ЈНА у "Лори".

Управо »захваљујући» Бајићу, који је и даље у ДОРХ на задатку заташкавања и минимизирања ратних злочина које су 90-их починиле хрватске оружане снаге, ни послје 24 године од ратног злочина над црногорским резервистима, »Лора 3« није макла с почетка.

Званично саопштење Жупанијског државног одвјетништва у Сплиту из децембру 2011. године, да су захваљујући сарадњи државних тужилаштава Хрватске и Црне Горе у поступку »Лора 3« започете истражне радње, показало се као срачуната обмана.

Удружење подсјећа да су, у периоду од 1992 до 2006. године, посмртни остаци 12 припадника Никшићко-шавничке групе, послје више премјештања, пронађени на неколико локација у Босни и Херцеговини. Њихов саборац и сапатник Лука Ацић преживио је страхоте „Лоре“, али је недуго по ослобађању уз посредство Међународног црвеног крста од посљедица мучења у „Лори“ умро у родном Никшићу. Посмртни остаци резерviste Милоша Перуновића, такође из Никшића, још нијесу пронађени.

Подгорица, 19.02.2016.

Радан Николић, директор

(Саопштење за јавност Удружења бораца ратова од 1990. године Црне Горе)